

НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Цивільно-правова відповідальність належить до тих правових явищ, які завжди привертали увагу дослідників. Проблеми цивільно-правової відповідальності включають з'ясування сутності цього поняття, його правової мети, визначення розміру відповідальності тощо. Положення цивільно-правової відповідальності досить тісно пов'язані з положеннями юридичної відповідальності, тому що поняття «цивільно-правова відповідальність» і «юридична відповідальність» співвідносяться як видове і родове.

В Україні триває поступова переоцінка, переосмислення політико-правових ідей та цінностей, відбувається процес оновлення системи права, її галузей та інститутів, трансформація практики правозастосування. Становлення ринкових відносин, формування нового правового простору, зміна соціальних пріоритетів призводять до необхідності по-новому, більш ґрунтовно, дослідити усталені правові інститути, які створюють фундамент правової системи та забезпечують належний рівень функціонування правових відносин в країні. За таких умов нагально необхідними є дослідження питання реформування цивільного законодавства України із врахуванням тенденцій суспільних трансформацій, що відбуваються в країні.

Центральним, сутнісним у розумінні правової держави є принцип зв'язаності держави правами й свободами людини й громадянина, виходячи із того, що правова держава – це та держава, в якій реально функціонує режим зв'язаності влади правами й свободами людини й громадянина, яка юридично зобов'язана захищати й гарантувати ці права й свободи. Зв'язаність держави правами й свободами означає не що інше, як обмеження держави цими правами й свободами, правову і юридичну детермінованість [1, с. 14]. Відповідні реформи, в умовах демократичної, соціальної та правової держави, можуть бути дієвими при умові вироблення сучасних механізмів захисту системи прав і свобод людини. У системі галузей національного права, які покликані забезпечувати механізми захисту цивільних прав, провідне місце посідає цивільне право України.

Слід відзначити, що цивільне право України потребує якісного та системного оновлення через призму оптимізації забезпечення ефективності та дієвості усієї системи правової охорони, захисту соціально-економічних і, передусім, цивільних прав, якісного реформування потребує система принципів цивільного права, яка охоплює найбільш концептуальні ідеї, положення та тенденції, які відображають та закріплюють напрями розбудови цієї галузі права. У такому значенні цивільно-правова відповідальність виступає основоположною засадою усієї системи норм цивільного права.

Враховуючи сучасний стан розвитку суспільства, держави, і права

основними напрямками розвитку цивільної відповідальності є наступні: а) відповідність сучасному розвитку суспільства, держави і права; б) посилення ефективності, дієвості та прозорості реалізації права; в) сприяння ефективності захисту соціально-економічних і, передусім, цивільних прав.

Безумовно, законодавче врегулювання питань, пов'язаних із реформуванням цивільного законодавства, та запровадження шляхів їх вирішення забезпечать реальне підвищення ефективності захисту соціально-економічних і, передусім, цивільних прав.

Таким чином, в сучасних євроінтеграційних умовах Україна потребує правильного й розумного реформування цивільного законодавства України, адже цивільне права відіграє досить важливу роль в механізмі захисту прав людини, а отже у перетворенні України на правову, демократичну державу.

Бібліографічні посилання:

1. Заєць А.П. Правова держава в Україні: концепція і механізми реалізації: автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.01 / А.П. Заєць ; Київ. ун-т ім. Т.Шевченка. – К., 1999. – 36 с.

Корнієнко О.М.

студент групи М-ЮД-721
юридичного факультету ДДУВС

Науковий керівник:

Тимченко Л. М.
старший викладач кафедри
цивільно-правових дисциплін
юридичного факультету ДДУВС

ПИТАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

Вже довгий час питання соціального забезпечення займає важливе місце серед наукових розробок. Ця тема буде актуальною завжди, адже дуже тісно торкається людини та її життєдіяльності.

Останні події в Україні розширили сферу дії системи соціального захисту. Виникла потреба поліпшити соціальний захист військовослужбовців та інших учасників антитерористичної операції. Проте сьогоднішній рівень соціального захисту військовослужбовців негативно позначається на якісному складі війська, знижує мотивацію, породжує невдоволення та інші, не менш важливі проблеми.

Насамперед, слід визначити, що мається на увазі під «соціальним забезпеченням». Питанням соціального забезпечення свого часу займалися багато науковців, серед них: Л.В. Забелін, В.С. Андрєєв, Н.А. Семашко, Р.І. Іванова В. А. Ачаркан, К. С. Батигін, М. О. Буянова та інші.